

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Historia Scholastica Magistri Petri comestoris sacre
scripture seriem breuem nimis [et] obscuram elucidans**

Petrus <Comestor>

Argentine, 1503

VD16 P 1829

De roboa[m] [et] abdo et vitulis. ca. xxvij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30892

Regum Tertii

res alienigenas ḥ leges; et posuit maculam
in glia sua: et scisma in genere suo. Fuerunt
eivores regine, q. sepiungente Ioseph⁹ m̄ di-
ct. lxx, et ḥ cubine, ccc, q. auerterunt cor e⁹ cum
iā senex eset, et secut⁹ est deos alienos ne des-
ticas suas stristaret. Et edificauit in excel-
sis circa hierlm̄ tria phana idolorum. Unū
astarthe dee fidonior⁹ q. luno d⁹. Scd⁹ cha-
mos idolo moabitay. Tertii moloch ido-
lo amonitar. Ephauū statuit in mōte oline-
ti et regiō tēpli. qđ plurimū deo displicuit.
Unū et postea dictus ē locus ille loc⁹ offensis-
onis. Venit ḡ ad eū pphā missus a deo na-
than vel alius dices. Hec d̄t dñs. Qr scid⁹
st⁹ pactū meū scindā regnū tuū: et dabo illō
seruo tuo, nō m̄ totū s̄ tribū vna: pter tribū
iuda dabo filio tuo. Prope dauid fūū meū
pter quem etiaz nō faciā hec in dieb⁹ tuis.
Porro cū vixisset salomō in summa pace circa
finē vte: suscitauit et dñs aduersariū adad
idumeū d̄ semie regio: q. ī tēpestate illa qñ
deseuit loab i idumeos puer fugit ī egyptū:
cui pollea rex egypti dedit uxorē sororē uxo-
ris sue: q. peperit ei filiū ienebath. Tūqz au-
diasset adad dauid et loab mortuos eē: et salo-
mone infamatu yl̄ infatuati: egressus d̄ egypto
pro infestabat isrl̄. Suscitauitqz et dñs alii
aduersariū zaron pncipē latronū ī damasco
Jeroboā qz fili⁹ nabath effrateus d̄ sareda
seruēs salomō: leuauit ḥ regē manū suā h̄
modo. Salomō edificauit mello muros a
radice voraginis extollēs ut coeq̄t eos ci-
vitatī dauid, vidētqz salomon teroboā bone
indolis et industriū: statuit cū pfectū opis: et
deinde pstitut⁹ eū super rectigalia vniuerse
dom⁹ Ioseph. Quadā die dñi egredereſ tero-
boā de hierlm̄: iuenit eū in via achias pphā
sylonites optus pallio nouo: qđ scidit i. xij.
ptes, et ait ad teroboā. tolle tibi, x. scissuras.
Hecem d̄t dñs. Dabo tibi, x. trib⁹ etis re-
sig isrl̄, filio at salomōis dabo vna: vt rema-
neat lucerna dauid corā me ī hierlm̄: quā
elegi vt eēt nomē meū ibi, q. audito teroboā
intumesces suadebat p̄lō: vt recederet a salo-
mone. Quāobz salomō voluit eū iterficere.
Tūc teroboā fugit ī egyptū ad susac reges
egypti vsqz ad mortē salomōis. Reliq⁹ ḥoyer
bor salomōis et oia q. fecit: scpta s̄t in libro
verbōz, vel in libro
dierum salomonis. Nota q. de plurib⁹
librū qdaz esti libris mentio fit in sa-

māt eē paralipome
nō. s̄z q. nec ī eo scri-
pta s̄t reliq⁹ opa sa-
lomōis ver⁹ puran
dū ī hūc librū nō su-
peresse. Dormiustos
salomō cū p̄lō suis
et sepult⁹ ē in ciuitas
te dauid cū regnās
set ī hierlm̄ sup oēz
isrl̄, xl̄, anis. Querit
aut̄ q. rōne dicat s̄a,
lomō senex fuisse: cū modicuz vltra, l. anos
vixisse legal. Roboam em̄ mortuo p̄ie, xl̄, et
vnius ani erat: quē salomō cū, xj, anorū cēt
genuisse phibet. Plenius ḡ sup hūc locū dē
Iosephus ita. Mortuus ē salomō valde lō-
genus: q. reguit annis. lxx. Vixit aut̄, xciiij.
annis, sed diuina sc̄ptura eos m̄ annos ex-
primit: quisbo regnauit anteqz p̄uaricaret.

Incidentia.

In dieb⁹ salomōis fuit rex sextus latinos
rum siluius alba siluij enec filius,

De roboam et divisione regni.

Laplīm, XXVIII.

Dicit mortez salo

p̄ monis successit et roboam: et erat
magelus naama amanites. Por-
ro seroboā audita morte salomōis reversus
est de egypto, tvenit ī sicheb ab roboā cū
om̄i multitudine israel q. vocauerat eū. Lūqz
vellēt roboā p̄stituere regē dixerūt ad eum.
Imminue paululū de grāi iugo qđ impo-
sult nob̄ p̄i tuus: et seruēmus tibi. Hec ē in-
telligendū de iugo tributi: sed rectigaliū in
expēcas quib⁹ perat achīmaas sub salomō.
Qui r̄ndit. Ite et redite ad me ī dīe tertiu.
Interim p̄suluit senes sadoch s̄z et bananā
et isoladā: et reliq⁹ pncipes salomonis. Qui
dixerunt. Si hodie audieris eos: leniter eis
loquēs seruēt tibi ī eternū. Post hec cōsul-
luit adolescentes nō etate m̄ s̄z morib⁹. Qui
dixerūt. Imperiose loq̄re p̄plo et cōminādo:
et cimētes fuīt tibi. Et redeūte p̄plo ī tertiu
dīe dixit ad eos. Digit⁹ me⁹ minū⁹ grossior
est humero p̄lō mei. P̄i mens cecidit vos
flagellis: ego cedāvos scorpiōis. q. d. ego
sum potentior p̄ie: et maiora faciā sup vos.
Est at scorpio rubis aculeatus vel flagellū
virgaz nodosū: vel scutica hūs ī summitate

r

Historia libri

glandes plumbreas: et indignatus populus: ait. Que nobis pars in dauid: vel quod hereditas in filio illi, quod diceret. Quem tribus portionem suam hereditariam habet a domino: que necessitas est ut ex una eligatur qui regat alias. Quemque tribus regat hereditatem suam. Et recesserunt, et tribus ab eo. Ipse vero misit post eos aduram: quod erat super tributa: et lapidauerunt eum. Tunc timens roboam fugit in hierusalē. Decepero vero tribus constituerunt ierooboam regem super se. Iudas quo et beniamin secute sunt roboam: et fuerunt cum eis leviter propter templū quod erat in hierusalem, et tunc separata est monarchia regni hebreorum in duo regna: nec amplius ad unitatem rediit. Et dictum est regnum decem tribus regnum israel, per multitudinem suū: nomine Jacob patris sui sibi reseruās. Dictum est et effram: quod ierooboam quod de effram p̄mis eis imperavit: quasi tunc primū impleta esset benedictio super effram. Altero vero regnum dictum est regnum iuda ob dignitatem tribus regie. Deuteroque regno p̄sequitur historia quod modo intercalari. Et incisive nūc de hoc loquimur: nūc dō illo. Qd̄ diligēs lector de facili deprehendet.

De ierooboam et Abdo et vitulio.

Oro roboam col

Prolegit exercitū, clxx, milia electi, ruz ut pugnarent ē illi. Et misit ad eum dominus semiciam prophetam dicentem. Hec dicit dominus. Non pugnabis contra fratres vestros, a me enim factum est verbum hoc. Quod δ scismate regnum intelligendum est. Et quieuit a p̄lio. Ierooboam aut̄ dixit in corde suo. Si ascenderit populus iste in hierusalē ter in anno conuerteret cor eius ad dominum suum roboam: et interficiet me. Tunc excoegerato consilio fecit duos vitulos aureos: quos iosephus vitulas vocat: et constituit vitriques phanum. Alterum in dan: et alterum in bethel, et dixit ad populum. Ecce dū tuū israel: quod eduxerūt te ē terra egypti, quod diceret. Omnis locus haberet deum: non habebitis necessarium ascendatis ad hostium ciuitatem: ut ibi queratis deum. Feci vobis vitulos equino cos deo: ut in eis adoretis dominum, et constituant ex vobis sacerdotes et ministros: ne filios leui egeatis. Cungo imineret scenophegia: constituit eis die solenne in mensa octauo: q̄ntas decima die mēsis. Forte trāstulit festū ē mēse septimo in octauo: vel lunatio septebris

descenderat in octobre. Tunc ascēdit cum populo in bethel ad dies festū. Dominus aut̄ misit prophetā de iuda in bethel qui in paralipomenon nominatur abdo. hic a quisbusdā creditus fuisse gad: qui rege stante super altare ad immolandum exclamauit. Altarē et altare, hec dō dñs. Nam si filius domini dauid nomine iossias: qui comburet super te ossa sacerdotum tuorum eruta detumulis suis. Et ait ad populum. Dabo vobis signum quod locutus sit in medīo. Ecce altare scindet et effundet oblatione que est in eo. Tunc rex extendit manū suam precepientis eum apprehendit: et statim aruit manus eius cum brachio. Altare quoque scissum est: et effusa sunt omnia que crāt in eo. Et timens rex ait ad prophetam. Ora pro me ut restituatur manus mea mihi. Quo orante reversa emanus regis ad eum. Cungo discesseret ei rex. Veni ut prandias mecum et dabo tibi munera. Respondebit. Non possum. Sic enim p̄cepit mihi dñs. Non comedes panem nego bibes aquam, nego reuerteris per viam quod incedis. Egressus itaque de bethel: reuertebat in bierusalem per aliam viam. Erat autē in bethel prophetā quidam senex et tacens in lecto. Cumque indiscassent filii eius quod viderant et audierat: dixit eis. Steinste mihi asinū. Et ascendens abiit post viam dei: et ait ad eum. Redi meum ut comedas. Qui r̄ndit. Non possum. quod p̄hibuit me dñs. At ille. Propheta sum sicut tu: et dixi mihi dñs. Reduc eum tecum ut cor mediat: et ita sedurit eum et reduxit. Cūque sedebat ad mensam factum est sermo dñi ad prophetam qui reduxerat eum: et ait in spiritu. Quia nō custodisti mandatum dñi: nō inferre caderet tuū in sepulcrū patrū tuorū. Et nota quod iniustū iuste locutus est spūssancē: ut ex corde ore prophetā penā accipet: vñ et culpā accepit. Cūque redisset vir dei post prandium occidit eum leo in via. asinū autē stabat iuxta illum: et leo custodiebat caderet: nec asinū sagere nec illud. Qd̄ eum accepisset senex ille prophetā retulit caderet eius: et posuit illud in sepulcro suo dicens filius suis. Cū mortuus fuero ponite ossa mea iuxta ossa eius: ut parcat ossibus meis pro eo: quoniam fiet probi dñi et crematio ossium super altare. Ierooboam autē nō ē reuersus a via sua pessima. Nam senex ille prophetā p̄fudebat ei nō fuisse verū prophetā quod dñs occiderat et dexterā ipsi p̄ labore sacrificandi obistupus illi: et cum requievisset ad naturam p̄fumam

